

POSTANOWIENIE

Dnia 28 marca 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Lech Walentynowicz (przewodniczący)

SSN Dariusz Dończyk

SSN Maria Szulc (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa D. T. s.r.o. w O. – K. (Republika Czeska)

przeciwko A. Spółce Jawnej w W.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 28 marca 2012 r.,

zażalenia strony powodowej na postanowienie Sądu Apelacyjnego

z dnia 13 października 2011 r.,

- 1) oddała zażalenie;
- 2) zasądza od powódki na rzecz pozwanej kwotę 3600 złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.

Uzasadnienie

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Apelacyjny odrzucił na podstawie art. 373 k.p.c. apelację powódki D. T. s.r.o. w O. – K. uznając, że wniosek o sporządzenie uzasadnienia złożony w dniu 5 maja 2010 r. był spóźniony wobec ogłoszenia wyroku przez Sąd Okręgowy w dniu 27 kwietnia 2010 r. W ocenie Sądu drugiej instancji, w wypadku doręczenia przesyłki wpisanemu jako adresat Sądowi Rejonowemu mimo wskazania adresu Sądu Okręgowego, miarodajna jest dla oceny terminu wniesienia środka odwoławczego data nadania przesyłki przez sąd niewłaściwy do sądu właściwego, a nie data nadania na adres sądu niewłaściwego. W konsekwencji, wobec złożenia wniosku o doręczenie uzasadnienia po terminie, apelacja powódki nie została złożona w terminie określonym w art. 369 § 1 k.p.c. w zw. z art. 328 § 1 k.p.c., co uzasadnia jej odrzucenie.

W zażaleniu od powyższego postanowienia powódka zarzuciła błąd w ustaleniach faktycznych i naruszenie przepisów postępowania w postaci art. 165 § 2 k.p.c. w zw. z art. 328 § 1 k.p.c., art. 369 § 1 k.p.c. i art. 373 k.p.c. przez błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie, co miało istotny wpływ na treść zaskarżonego postanowienia. Wniosła o jego uchylenie i orzeczenie o kosztach postępowania zażaleniowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Uzasadnienie zarzutów zażalenia polega na twierdzeniu, że powódka złożyła wniosek w terminie wobec wysłania przesyłki na prawidłowy adres Sądu Okręgowego, zaś omyłkowe oznaczenie sądu jako Sądu Rejonowego pozostaje bez znaczenia, bowiem urząd pocztowy zobowiązany był dostarczyć przesyłkę na podany adres.

Problem sprowadza się zatem do rozstrzygnięcia, czy przesyłka zawierająca wniosek o sporządzenie uzasadnienia została wniesiona, zgodnie z art. 369 § 1 k.p.c. i art. 165 § 2 k.p.c., do sądu właściwego.

Problem został rozstrzygnięty przez judykaturę jednolicie co do sytuacji, gdy środek odwoławczy został wniesiony do sądu niewłaściwego – decyduje wówczas o terminie wniesienia data nadania przesyłki przez sąd niewłaściwy do sądu

właściwego (postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 3 października 2000 r., I CKN 967/00, niepubl., z 10 maja 1999 r., II CKN 128/99, niepubl., z dnia 28 października 2010 r. II UZ 24/10 niepubl.). Przedmiotem rozstrzygnięcia była także sytuacja, gdy nadawca wskazał prawidłowy adres i błędnie określił sąd – adresata (postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 17 stycznia 1995 r., I PRN 123/94 i z dnia 27 sierpnia 2008 r., II UZ 38/08, niepubl.), co do której przyjęto, że termin jest zachowany, jeżeli podano prawidłowy adres sądu, natomiast bez znaczenia pozostaje omyłkowe wskazanie sądu niewłaściwego oraz błędne doręczenie przez pocztę przesyłki temu adresatowi pod innym adresem, niż wskazany na przesyłce.

Sąd Najwyższy w tym składzie nie podziela poglądu wyrażonego w dwóch ostatnich w/w przytoczonych orzeczeniach. Nie może budzić wątpliwości, że strona, wysyłając korespondencję do sądu, obowiązana jest prawidłowo wskazać zarówno adresata, jak i jego adres. W wypadku zatem naniesienia przez nadawcę nieprawidłowych danych adresowych w postaci wskazania prawidłowego adresu sądu właściwego i nieprawidłowej jego nazwy, należy prawidłowość doręczenia dokonanego przez urząd pocztowy badać w świetle obowiązujących tego operatora przepisów. Zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 12 czerwca 2003 r. Prawo Pocztove (Dz. U. z 2008 r. Nr 189, poz. 1159 ze zm.) usługę pocztową stanowi przyjmowanie, przemieszczanie i doręczanie przesyłek, zaś zgodnie z art. 3 pkt 1 określenie „adres” oznacza oznaczenie adresata przesyłki oraz miejsca doręczenia wskazanego przez nadawcę. Dla operatora zatem adres składa się z dwóch elementów – określenia adresata i miejsca doręczenia. Przesyłka wysłana jako polecona jest przesyłką tzw. rejestrowaną, która jest doręczana za pokwitowaniem odbioru (art. 3 pkt 19 i 20 ustawy). Zważywszy na treść potwierdzenia nadania dołączonego do zażalenia (k. 659), przedmiotowa przesyłka była przesyłką poleconą. Operator przesyłkę doręcza adresatowi pod adresem wskazanym na przesyłce lub w umowie o świadczenie usługi pocztowej (art. 26 ust. 1 ustawy). W sprawie niniejszej brak jest danych, czy Sąd Rejonowy zawarł umowę o świadczenie usług pocztowych i jaka jest jej treść, zwłaszcza w zakresie doręczeń przesyłek przychodzących. Przesyłka może być wydana także ze skutkiem doręczenia adresatowi do jego skrzynki odbiorczej, w placówce operatora

lub w miejscu uzgodnionym przez adresata z operatorem (art. 26 ust. 2 pkt 1 ustawy). W wypadku niemożności doręczenia, a tak jest w wypadku wpisania błędnego adresu adresata, przesyłka jest zwracana nadawcy (art. 27 zd. 1 ustawy). Z powyższych przepisów wynika, że decydujące znaczenie ma doręczenie przesyłki adresatowi, natomiast sposób doręczenia zależy od konkretnej sytuacji faktycznej. Wskazać należy, że do obowiązków urzędu pocztowego nie należy poszukiwanie intencji nadawcy – czy chciał on wysłać przesyłkę do wskazanego na niej adresata, czy też chciał ją wysłać na wskazany na przesyłce adres. Podstawowym zadaniem jest świadczenie usługi polegającej na dostarczeniu przesyłki adresatowi.

Przyjąć zatem należało, że adresem w wypadku przesyłki kierowanej do sądu jest zarówno prawidłowa nazwa adresata, jak i prawidłowe wpisanie miejsca położenia siedziby sądu. Wadliwość adresu, powstała wskutek wpisania przez nadawcę błędnie jednego z elementów adresu i w konsekwencji powodująca doręczenie przez urząd pocztowy przesyłki do sądu niewłaściwego, uzasadnia przyjęcie, że o zachowaniu terminu do dokonania czynności procesowej decyduje data nadania przesyłki przez sąd niewłaściwy do sądu właściwego.

Mając na uwadze powyższe należało orzec jak w sentencji na podstawie art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 398¹⁴ k.p.c., zaś o kosztach postępowania zażaleniowego rozstrzygnąć na podstawie art. 108 § 1 zd. 1 k.p.c., art. 98 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 w zw. z art. 398²¹ i art. 394¹ § 3 k.p.c.